

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Miron Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Miron Serghei împotriva Băncii Comerciale „ProCredit Bank” Societate pe Acțiuni privind anularea ordinului de concediere, obligarea de a anula din carnetul de muncă înscrierea privind concedierea, încasarea compensației în loc de restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada privării dreptului de a munci și a compensației pentru prejudiciul moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 05 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Miron Serghei și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 18 decembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2013, Miron Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „ProCredit Bank” SA privind anularea ordinului de concediere, obligarea de a anula din carnetul de muncă înscrierea privind concedierea, încasarea compensației în loc de restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada privării dreptului de a munci și a compensației pentru prejudiciul moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 10 august 2010, între BC „ProCredit Bank” SA, ca angajator și Miron Serghei, ca salariat a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 109/2010 din 10 august 2010, astfel, în baza acestuia contract, a fost emis ordinul nr. RU-256 din 10 august 2010 privind numirea lui Miron Serghei, în funcția de expert pentru calitatea portofoliului de credit.

Menționează că, la 29 iulie 2013, angajatorul a emis ordinul nr. RU-168 privind avertizarea salariaților, care vor fi concediați în legătură cu reducerea statelor de personal, în conformitate cu care funcția deținută de către reclamant era pasibilă reducerii.

Mai indică că, la sfîrșitul lunii septembrie 2013, acesta a fost înștiințat, că

din 30 septembrie 2013, funcția lui va fi redusă, și din acest motiv el va fi concediat, astfel, prin scrisoarea datată la 01 octombrie 2013, BC „ProCredit Bank” SA l-a înștiințat pe reclamantul precum că, ultima zi de lucru în bancă era 30 septembrie 2013 și i-au eliberat carnet de muncă cu înscrierea respectivă privind concedierea lui din 30 septembrie 2013 conform ordinului nr. RU-168 din 29 iulie 2013, în baza prevederilor art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii.

Reclamantul consideră ordinul susmenționat ca ilegal, neîntemeiat și pasibil anulării, deoarece a fost emis cu încălcarea procedurii de concediere, și anume nu a prezentat, conform art. 88 alin. (1) lit. g) Codul Muncii, în termenele stabilite, Agenției pentru ocuparea forței de muncă, informațiile privind persoana care urmează a fi concediată.

La fel, invocă prevederile art. 88 alin. (2) Cod Muncii, care stipulează obligația angajatorului de a emite ordinului de concediere a salariatului după expirarea termenului de preavizare de două luni, astfel, afirmă că angajatorul nu a întocmit ordinul de concediere după expirarea termenului de două luni menționat.

Mai invocă prevederile art. 88 alin. (3) Codul Muncii, care interzice restabilirea locului de muncă redus în statele unității pe parcursul unui an, în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat, astfel afirmă că pîrîtul, nemijlocit după concedierea reclamantului a angajat un alt salariat la o funcție similară.

Reclamantul Miron Serghei solicită declararea acțiunilor privind concedierea de pe 30 septembrie 2013 conform ordinului nr. RU-168 din 29 iulie 2013 ca ilicite, obligarea de a anula din carnetul de muncă înscrierea privind concedierea ca neîntemeiată, încasarea compensației în cuantumul de cinci salarii medii lunare în mărime de 38000 lei, în loc de admiterea cerinței privind restabilirea la locul de muncă în funcția anterioară, obligarea de a achita salariu pe toată perioada livrării dreptului de a munci, reieșind din mărimea salariului stabilit, încasarea adaosului pentru cumularea funcțiilor, pentru îndeplinirea muncii suplimentare pe alte funcții similare a expertului pentru calitatea portofoliului de credite în filialele BC „ProCredit Bank” SA în mărime de 115034 lei, încasarea compensației pentru prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 18 decembrie 2014, a fost respinsă acțiunea înaintată de către Miron Serghei împotriva BC „ProCredit Bank” SA ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 05 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către Miron Serghei și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 18 decembrie 2014.

La 02 iunie 2015, Miron Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 05 mai 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Comrat din 18 decembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de către Miron

Serghei să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Miron Serghei a indicat că decizia Curții de Apel Comrat din 05 mai 2015 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii.

La 25 septembrie 2015, BC „ProCredit Bank” SA a depus referință la recursul declarat de către Miron Serghei, solicitînd declararea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Miron Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Miron Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Miron Serghei ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Miron Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas